

บรรณานุกรม

กองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2545). คู่มืออาหารปลอกภัย.

กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 2. กระทรวงสาธารณสุข.

คณะกรรมการลิ่งแผลล้อมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2541). เอกสาร

เผยแพร่ทางวิชาการเรื่องแผลเมียบ.กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 2. กองมาตรฐานคุณภาพ
ลิ่งแผลล้อม สำนักงานลิ่งแผลล้อมแห่งชาติ.

จากรัฐนี นภีตะภัญ. (2538). ชีววิทยาและการเพาะเลี้ยงปลาหมึก. กรุงเทพฯ: กองเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
ชายฝั่ง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ชัยสิทธิ์ จินตนา奴ช และอัจฉริพงศ์ ตะชนทดนต์ (2542). การศึกษาปริมาณโลหะหนักในเนื้อปลาที่
อาจซึมอยู่ภายในบ่อบำบัดน้ำเสียบริเวณบึงหัวทะเล อำเภอเมืองจังหวัดครรชสีมา โดยช
วิธีสเปกโตรสโคปี. นครราชสีมา: คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สถาบันราชภัฏ
นครราชสีมา

วิรัช เรืองศรีตระกูล และคณะ. (2548). การวิเคราะห์ปริมาณตะกั่ว สารนูเครดเมียม ทองแดง และ^{ตะกั่ว}
สังกะสีในยาแผนไทยโดยวิธีอัตโนมัติแบบขอบขอนสเปกโตร โฟโตเมตรี. วารสารวิจัย
มหาวิทยาลัยขอบขอนแก่น, 10 (3), 135-140.

วิชชุดา สังข์แก้ว. (2550). การวิเคราะห์ปริมาณแผลเมียบในปลาหมึกเพื่อการส่องออก.

วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 27 (3), 188-200.

ทรงศนีย์ เจนนวิทยาชานุ. (2539). พิมพ์ชิบพลันและรองพิมพ์ของแผลเมียบ ทองแดง และสังกะสี
ในสภาพสารละลายคุณสมบต่อไรเดน *Monica Macrocpa Stratus*.: วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต. สาขาวิทยาศาสตร์สภาวะแผลล้อม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิพัฒน์ นพคุณ และคณะ. (2550). แผลเมียบในผลิตภัณฑ์อาหารทะเล(พ.ศ.2538-2548). วารสาร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 49(3), 210-216.

แม่น อุมรศิทธิ์และอมร เพชรส. (2535). *Principle and Techniques Instrumental Analysis*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

แวงตา ทองระบอาและคณะ. (2535). การศึกษาหาปริมาณโลหะหนักบางชนิดในสัตว์ทะเลที่มี
คุณค่าทางเศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก. กรุงเทพฯ: ข่าวสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 33 (มี.ค.2535), 10-11

อัชญา กังสุวรรณ, บคินทร์ อิทธิพงษ์ และ พรรภี ครชาตรี. (2546). ปริมาณการสะสมของโลหะ
หนักในหมึก. กรุงเทพฯ: วารสารการประมง, 50(1), 55-65

Corley, J. (2002). Best practices in establishing detection and quantification limit for pesticide residues in food. *Handbook of Residue Analytical Method for Agrochemicals*, 24, 15-54.

